

Evi

Mijn pony is
mijn vriend

Nicolle Christiaanse

Illustraties: Melanie Broekhoven

kluitman

Evi

Evi praat met paarden *Evi. Mijn pony is mijn vriend*

Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl

Nur 282/Wo41901

Bisac JUV002130

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© MMXIX Tekst: Nicolle Christiaanse

© MMXIX Illustraties: Melanie Broekhoven

Omslagontwerp: Oranje Vormgevers

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

1

Een pony met een probleem

*M*eteen als Evi om de hoek van de veldschuur loopt, ziet ze het: ‘O, de inloopstal is klaar! Wat fijn!’

Shetlander Tommy geeft Evi een duwtje in haar rug. Hij wil worden begroet. Evi draait zich om en geeft hem een knuffel. Tommy loopt los over het erf van Evi’s buurvrouw Ina. Hij is een echte waakpony en hinnikt als er bezoekers komen. Bij Evi slaat hij geen alarm meer. Ze komt elke dag tinker Diederik verzorgen en voor Tommy hoort ze bij de kudde.

Diederik is gestopt met grazen zodra hij Evi’s stem hoorde. De tinker tilt zijn hoofd op en briest.

‘Hoi, Diederik,’ zegt Evi. ‘Heb je zin om te worden geborsteld? Of wil je liever grazen?’

In volle galop komt de tinker naar de draad.

Evi lacht: ‘Je kiest voor mij. Lief, hoor.’

Prins draaft Diederik achterna. Het grote bruine paard

wil niet alleen in de wei blijven.

‘Waar is Djack?’ vraagt Evi. Ze kijkt om zich heen.

Djack komt net uit de rijbak. Ina houdt hem vast bij de teugels. Zo te zien heeft ze op de schimmel gereden. ‘En? Wat vind je van onze schuilstal met paddock, Evi?’ vraagt ze.

Ina Termeer is instructrice, coach en paardentrainer. Ze leert mensen omgaan met paarden én met zichzelf. Daarnaast helpt ze probleempaarden om weer gelukkig te worden. Zelf wordt Ina ook blij van paardrijden, vooral op haar lieveling Djack.

‘Het is echt gaaf,’ antwoordt Evi. ‘Zo fijn voor de paarden dat ze nu zelf kunnen kiezen of ze binnen of buiten willen staan.’

‘En dat ze bij elkaar zijn,’ vult Ina aan. ‘Het is een kleine kudde, maar ze zijn nu wel echt samen.’

Ina’s vader, opa Gerrit, heeft geholpen om de inloopstal in de veldschuur te maken. De stal sluit aan op een zandbak: de paddock. De paarden Diederik, Prins en Djack kunnen zelf kiezen of ze binnen of buiten willen zijn. Als de draad achter in de paddock open is, kunnen ze zelfs doorlopen naar de wei.

‘Het moest af,’ zegt Ina. ‘Er komt straks een pony voor training en die heeft een eigen stal nodig. Je kunt een

vreemde pony niet zomaar in een al bestaande kudde zetten. Dan wordt het vechten.'

Op het erf is een gebouwtje met vier stallen. Een daarvan is voor shetlandpony Tommy. Zijn deur staat bijna altijd open. De andere stallen zijn van Diederik, Djack en Prins, maar die staan nu leeg.

'Een nieuwe pony?' vraagt Evi nieuwsgierig. 'Wat voor een?'

'Eentje met een probleem,' vertelt Ina. 'Hij heet Caspar. Caspar is een lieve, maar vlugge pony. Soms krijgt hij ineens de kolder in zijn hoofd en gaat hij ervandoor.'

'O, wat gevaarlijk,' schrikt Evi.

'Ja, en zeker niet normaal. Hij is van Belle, een meisje van jouw leeftijd. Haar moeder Birgit wil dat ik Caspar afleer om op hol te slaan.' Ina schudt haar hoofd.

'Dan moet je eerst weten waarom hij dat doet,' zegt Evi wijs.

'Hij komt hier zodat ik precies kan zien wat er gebeurt,' zegt Ina. 'Ik ga uitzoeken wat Caspar nodig heeft om zijn gedrag te veranderen.'

'Dat zal niet makkelijk zijn,' verwacht Evi.

'Waarschijnlijk niet.' Ina kijkt ernstig. 'We gaan ons best doen om hem te helpen en daarmee helpen we Belle en Birgit ook.'

Evi is heel benieuwd naar de reden waarom Caspar wegrent, maar ze is vooral nieuwsgierig naar wat haar buurvrouw eraan gaat doen.

Ina zet Djack vast met twee touwen aan zijn halster.

‘Waarom doe je dat zo?’ vraagt Evi. Tot nu toe stonden de paarden met een touw aan een ring bij hun stal. Dit is nieuw.

‘Zo staat Djack echt goed stil,’ legt Ina uit. ‘Het is veiliger voor klanten die niet zo vaak met paarden omgaan.’

Opa Gerrit heeft in de veldschuur twee poetsplaatsen gemaakt. De paarden staan met hun hoofd tussen twee palen, met aan elke paal een lang halstertouw. Zo kunnen ze lekker over het erf kijken tijdens het poetsen. En de verzorger kan overal goed bij.

‘Slim, zeg,’ vindt Evi. ‘Heel fijn voor mensen die niet zo handig zijn.’

‘Of een beetje bang,’ voegt Ina eraan toe. ‘Daar heb jij geen last van, hè Evi? Jij kunt erg goed met paarden omgaan.’

Evi bloost bij het compliment.

‘Zet Diederik er toch maar naast,’ zegt Ina. ‘Voortaan doen we het zo.’

Even later staan Diederik en Djack samen op de poetsplaat. Prins kiest ervoor om bij hen in de veldschuur te

blijven. Hij is liever dicht bij zijn vrienden dan alleen in de wei.

‘En waar moet ik nu heen om de modder van Prins af te boenen?’ Dat is Maks, Ina’s neef. Hij zwaait de poetskist van Prins heen en weer.

‘Je mag hier staan,’ antwoordt Ina. ‘Ik ben bijna klaar.’

‘Drie plaatsen was beter geweest,’ zegt Maks. ‘Vind je niet, Evi? Ieder zijn eigen plekje.’

Evi haalt haar schouders op. ‘Ik kan ook met Diederik bij Tommy’s stal gaan staan. Ik vind het mooi zo.’

‘Je hebt gelijk,’ zegt Maks met een grijns. ‘Het is ook mooi. Ik plaag maar een beetje.’ Hij zet de poetskist op de grond en pakt Prins’ halster.

‘Plagen mag.’ Opa Gerrit rijdt een kruiwagen vol gereedschap de veldschuur in. ‘Maar als het niet goed is, mag je het de volgende keer zelf doen.’

‘Het is hartstikke mooi, hoor.’ Evi wijst naar de kruiwagen. ‘Is het nog niet klaar?’

‘We zijn nooit klaar,’ zegt opa Gerrit met een knipoog. ‘Het volgende project is planken ophangen voor de poetsspullen en zo.’

‘Goed idee.’ Maks knikt. ‘Dan hoeven we niet meer heen en weer te lopen naar de schuur.’

Nog steeds is Evi verbaasd over hoe Maks zich gedraagt.

Hij praat alsof hij een van de volwassenen is. Hoewel hij hier niet woont, heeft hij overal een mening over. Maks woont met zijn moeder en vader in de stad. Zijn moeder Roos is Ina's oudere zus, ze werkt als advocate. Zijn vader is zeeman en vaak maanden achter elkaar weg. Omdat er thuis weinig te doen valt, is Maks meestal bij zijn tante. Ook opa Gerrit woont in de stad en ook hij is bijna altijd bij de stallen. Opa is de vader van Roos en Ina.

Ina klikt de touwen los van Djacks halster. 'Jij mag, Maks. Prins staat al te wachten.'

Maks houdt niet zo van uitgebreid verzorgen. Een borstel om het zand uit de vacht te vegen. Dan de hoevenkrabber om het zand uit de hoeven te schrapen en klaar is hij.

Evi is nog bezig met Diederiks dikke sokken als Maks het zadel al op Prins' rug heeft liggen. 'Heb je haast?' vraagt ze.

'Nee hoor.' Maks doet Prins zijn hoofdstel om. 'Maar schoon is schoon. Ik wil graag aandacht aan Prins schenken door met hem te werken, niet door te tuttelen.'

Evi schiet in de lach. Wat een raar woord is dat. 'Niks tuttelen,' zegt ze. 'Borstelen, masseren, verwennen.'

'Daar heb ik allemaal geen geduld voor.' Maks neemt Prins mee naar de bak om hem te longeren en te rijden.

‘Wij zijn nog lang niet zo ver, toch, Diederik?’ zegt Evi.
‘Het is juist fijn om samen hier bezig te zijn.’

‘Ik zal zachtjes timmeren,’ belooft opa Gerrit.

Evi schiet in de lach. Timmeren maakt altijd herrie.

Nog voor opa de eerste spijker in de plank slaat, begint Tommy te hinniken. Evi kijkt op en ziet een auto het erf op rijden. Erachter hangt een glanzende, zwarte trailer. Tommy galoppeert er hinnikend naartoe. Evi houdt haar adem in. Hij zal toch niet tegen de auto aan lopen?

De auto rijdt heel langzaam verder. Op het laatste moment gaat Tommy pas opzij. Dan loopt hij snuivend achter de trailer aan. Van binnen klinkt een hoge hinnik.

‘Dat is vast Caspar,’ zegt Evi.

Opa Gerrit knikt. ‘De nieuwe, dan kan ik beter een andere keer aan deze kast werken.’ Hij legt zijn spullen terug in de kruiwagen.

Diederik draait zijn oren naar voren en hinnikt zachtjes. Caspar hinnikt schel terug.

‘Hij klinkt opgewonden,’ merkt Evi op.

‘Het is ook spannend, in de trailer naar een plek die je niet kent,’ zegt opa Gerrit.

De auto stopt vlak bij de veldschuur. Achter het stuur zit een vrouw en naast haar een meisje.

Dat zijn vast Belle en Birgit, denkt Evi.

De twee stappen tegelijk uit. Belle gaat naar het deurtje voor in de trailer.

Birgit komt op opa Gerrit af. 'Hoi, ik ben Birgit. Ik kom mijn dochters pony brengen,' zegt ze. 'Zal ik helpen met de shetlander te vangen?'

'Nee hoor, dat hoeft niet. Onze waakpony Tommy loopt altijd los,' antwoordt opa Gerrit.

'Wat gezellig,' vindt Birgit. 'Dan moet hij wel heel lief zijn. Weet u ook waar Ina is?'

'Ze is binnen,' zegt opa Gerrit. 'Ze heeft Tommy vast gehoord en ze zal zo wel komen.'

Birgit is al onderweg naar het huis.

Opa Gerrit haalt zijn schouders op. 'In de schuur wacht nog een ander klusje. Dan ga ik daar maar mee aan de slag. Help jij Belle met haar pony, Evi?'

'Goed,' antwoordt Evi. 'Wacht jij even, Diederik? We gaan zo dadelijk weer verder.'

2

Caspar en Belle vinden het spannend

*B*elle en Tommy staan samen voor het deurtje van de trailer. Evi ziet niet meer dan een lichtbruine ponyneus. Tommy en Caspar blazen lucht in elkaars neusgaten.

‘Wat doen ze?’ vraagt Belle.

‘Kennismaken,’ legt Evi uit. ‘Ze ruiken aan elkaars adem. Pony’s leren zo heel veel over elkaar, ze hebben geen woorden nodig.’

‘O, dat wist ik niet.’ Belle draait zich om. ‘Hoi, dit is mijn pony Caspar en ik ben Belle.’

Evi knikt en stelt zich ook voor: ‘Ik ben Evi, Ina’s buurmeisje. Ik help hier met het verzorgen van de paarden. Vooral Diederik.’

Belle wijst naar Diederik. ‘Die tinker? Die is echt leuk.’

‘Ja, hè? Hij is lief en hij heeft lekker veel haar. Ik kan uren aan hem poetsen.’ Evi kijkt in de trailer. ‘Wauw, die